

[Niels Hølvæg Petersen.]

vedtages, men det bliver det alligevel, og jeg tror, der i al almindelighed, også i de kredse, der føler prisstoppet ubehageligt, vil være forståelse for, at det er nødvendigt at lade det fortsætte, indtil forudsætningerne for en ny prislovgivning er til stede. Som sagt er der grund til at tro og håbe, at forlængelsen bliver kortvarig. Jeg synes, at den prisstabilitet, som har været til stede i de seneste måneder, for så vidt lover godt for prisudviklingen også efter prisstoppets ophævelse.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig og hurtig behandling og skal kun sige den ene bemærkning til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), som ikke troede meget på, at forlængelsen af prisstoppet havde nogen, særlig virkning, at jeg ikke synes, hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) sådan skal sætte sit lys under en skæppe. Jeg tror, at hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var den, der først så mulighederne i netop at forlænge prisstoppet.

Aksel Larsen: Ja, her står vi altså og skal tage stilling til og vurdere en af de kameler, som regeringen og regeringspartierne, jævnfør finansministerens berømte tale fra i fjor efterår, skal sluge. Jeg har ikke så forfærdelig meget at sige om den, ud over at det er meget interessant, at hr. Hans Kjær fra et af regeringspartierne siger, at dette beviser, at regeringen har indtaget den rigtige holdning. Den har i hvert fald indtaget den holdning, vi alle sammen har ventet den ville tage, nemlig at lade tingene drive og gøre så lidt som muligt for at holde styr på udviklingen.

Der er sket noget siden den 15. maj i fjor, da man vedtog den berømte dagsorden i folketinget om, at regeringen har pligt til at sørge for, at det går godt med den økonomiske politik og indkomstpoltikken og lønningerne og alt det. Der er også gået nogen tid siden den 22. september, hvor statsministeren kom med sit storstilede oplæg. Det driver videre, ikke alene på den almindelige overenskomstfront, men også med hensyn til f. eks. tjenestemændene, idet forhandlingerne mellem regeringen og tjenestemændene går lige så hurtigt, som dengang de stod bomstille. Så jeg kan sige, at hvis hr. Hans Kjær og andre mener, at dette er den

rigtige holdning, så er det i hvert fald den holdning, vi har kunnet forvente af denne holdningsløse regering uden handlekraft.

Dermed skal jeg lade gassen gå af mig og sige, at arbejdsministeren under en foregående sag på dagsordenen fortalte, at dette ting er ikke noget ekspeditionskontor. Ja men det er det jo! Her kommer regeringen med et forslag; det skal gennemføres i en fart. Tinget er et ekspeditionskontor; jeg regner med, at regeringspartierne vil sørge for den nødvendige ekspedition, og så bliver det i orden.

Jeg kan dog ikke lade være med at sige, at handelsministeren har skuffet mig. Han sagde i sin fremsættelse:

„Det er nu uvist, om problemerne omkring overenskomstfornyelserne vil kunne være afklaret så betids, at regeringen vil få mulighed for at fremsætte et prislovsforslag i folketinget inden prisstoppets udløb den 1. marts 1971.“

Det skuffer mig. Jeg anser handelsministeren for at være et af de mest logiske medlemmer af denne regering og dette ting, så jeg kan ikke forstå, at han kan sige, at det nu er uvist, om ikke overenskomsterne alligevel kan være klaret, selv om det ikke ser ud til, at de kan være det. Han ved med sikkerhed, at det kan de ikke være, og selv om han og regeringspartiernes ordførere siger, at de håber, at dette bliver en meget kortvarig lov, og at vi meget snart kan få den nye prislov, så har vi andre jo lov til at have det indtryk, at der godt kan gå temmelig lang tid endnu. Men det er naturligvis regeringens sag, fordi den ikke i tide har villet tage hensyn til de råd, den fik, men har villet køre sit eget løb eller rettere sagt: lade løbet køre sådan, som det nu på en eller anden måde kunne.

Jeg forstår godt, at regeringspartierne uden begejstring vil stemme for dette lovforslag, men det skal de have lov til. Det er deres sag at være ekspeditionskontor. Vi vil så nogenlunde holde os udenfor. Jeg ser ikke, at vi har nogen grund til at stemme for dette lovforslag, for det er regeringens sag, det er dens lovgivning, det er dens idé, at sådan skal det køres, eller sådan skal det ikke køres, og så synes vi også, at regeringsflertallet skal have lov til at tage ansvaret ved en afstemning.